

§ 3.

Paragraffen er af samme Indhold som § 3 i Lovforslaget 1923—1924 og § 3 i den norske og den svenske Lov. I Loven af 1898 findes den tilsvarende Regel i § 3.

§ 4.

Paragraffen er enslydende med § 5 i Lovforslaget 1923—24 og bygger paa den danske Grundlovs § 50. Loven af 1898 indeholder Reglerne om Naturalisation i sin § 5.

§ 5.

Paragraffen er enslydende med § 8 i Lovforslaget 1923—1924 og svarer i Indhold til § 8 i den norske og den svenske Lov; den svenske Lov har dog i Slutningen af Paragraffen optaget en Regel, hvorefter ugifte Børn under 21 Aar, der bliver fremmede Statsborgere ved Forældrenes Ægteskab, mister deres svenske Statsborgerret uden Hensyn til Bopælen.

Loven af 1898 indeholder Hovedreglerne om Fortabelse af dansk Indfødsret i §§ 5 og 6.

§ 6.

Paragraffen er enslydende med § 9 i Lovforslaget 1923—1924 og af samme Indhold som § 9 i den norske og den svenske Lov. I den gældende danske Lov af 1898 findes ingen tilsvarende Regler.

§ 7.

Paragraffen er enslydende med § 10 i Lovforslaget 1923—1924 og har samme Indhold som § 10 i den norske og den svenske Lov. I Loven af 1898 findes Reglerne om Løsning i § 5, 2. Stykke.

§ 8.

Paragraffen er enslydende med § 11, 2—4. Stykke i Lovforslaget 1923—1924. 1. Stykke i sidstnævnte Paragraf er derimod udgaaet sammen med nævnte Lovforslags § 4.

Det bemærkes, at hvor det ifølge Lovforslaget er af Betydning for en Persons Statsborgerforhold, om Fødsel, Hjemsted, Bolig, Ophold o. s. v. finder Sted i eller udenfor Riget („her i Riget“, „i Udlandet“, „i Danmark“, jfr. §§ 1, 2, 5, 6, 8), maa det afgørende selvfølgelig blive, hvilket Omraade der til enhver Tid har hørt under Riget. De sønderjydske Landsdele vil derfor i de nævnte Henseender blive regnede for hørende til Riget fra Genforeningen (15. Juni 1920) at regne.

§ 9.

Paragraffen er enslydende med § 12 i Lovforslaget 1923—1924 og svarer i Indhold til § 13, 1. Stykke i Lov af 1898. Tilsvarende Bestemmelser findes i den norske Lovs §§ 16—18 og i den svenske Lovs § 15.